

Κυριακή του Ζακχαίου, του Σεβ. Μητρ. Αντινόης κ. Παντελεήμονος

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Υιός και Λόγος του Θεού είχε ένα μοναδικό σκοπό, τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος απομακρυνόταν όλο και περισσότερο από την γνώση του αληθινού Θεού και αγωνιούσε να βρει την αλήθεια που θα τον οδηγούσε στη σωτηρία και την επιθυμητή ένωση με τον Δημιουργό του.

Ο νους και η καρδιά του ανθρώπου σκοτίστηκαν από την αμαρτία, και σαν αποτέλεσμα αδυνατούσε να συμμετάσχει στη θέωση, όπως είχε υποσχεθεί ο Όφης μέσα στον Παράδεισο (Γεν. 3: 4-5). Όμως, οι συνέπειες της παρακοής προς την Θεία Εντολή υπήρξαν καταστροφικές για την ανθρωπότητα.

Ο άγιος Απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους Επιστολή του μας διδάσκει λέγοντας: «τα γαρ αόρατα αυτού από κτίσεως κόσμου τοις ποιήμασι νοούμενα καθοράται, ή τε αίδιος αυτού δύναμις και θειότης, εις το είναι αυτούς αναπολογήτους, διότι γνόντες τον Θεόν ουχ ως Θεόν εδόξασαν ή ευχαρίστησαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοις διαλογισμοίς αυτών, και εσκοτίσθη η ασύνετος αυτών καρδιά· φάσκοντες είναι σοφοί εμωράνθησαν, και ήλλαξαν την δόξαν του αφάρτου Θεού εν ομοιώματι εικόνας φθαρτού ανθρώπου και πετεινών και τετραπόδων και ερπετών. Διό και παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εν ταις επιθυμίαις των καρδιών αυτών εις ακαθαρσίαν του ατιμάζεσθαι τα σώματα αυτών εν αυτοίς,

οίτινες μετήλλαξαν την αλήθειαν του Θεού εν τω ψεύδει, και εσεβάσθησαν και ελάτρευσαν τη κτίσει παρά τον κτίσαντα, ός εστιν ευλογητός εις τους αιώνας· Αμήν.» (Ρωμ. 1:20-25).

Όλο και περισσότερο ο άνθρωπος δίδει την προσοχή του σε υλικά αγαθά παρά στα πνευματικά, και μέσα στην καρδιά του θέτει την ύλη υπεράνω όλων. Υποδουλώνει τον εαυτόν του με την ύλη και την εσωτερική επιθυμία για πλούτη και υλικά αγαθά, που τον κάμνουν να είναι άδικος.

Ο άνθρωπος, μεθυσμένος από την πλεονεξία, πάντοτε θέλει όλο και περισσότερα υλικά αγαθά. Τίποτε δεν τον ικανοποιεί. Χρησιμοποιεί κάθε μέσον για να αυξήσει τα υπάρχοντά του με πλήρη αδιαφορία προς τις ανάγκες των συνανθρώπων του. Δεν τον ενδιαφέρει, εάν αδικεί άλλους. Δεν τον ενδιαφέρει το πώς οι άλλοι θα επιζήσουν. Οι κραυγές των γυναικών που καταπιέζει πέφτουν στα κουφά αυτιά του. Αντιμετωπίζοντας τα πεινασμένα πρόσωπα των παιδιών, δεν αισθάνεται τίποτε. Μοναδικός σκοπός του είναι να είναι πλούσιος.

Παρόμοια υπήρξε η ζωή του αρχιτελώνη Ζακχαίου. Ο Ζακχαίος, ως αρχιτελώνης, ενδιαφερόταν να αποκτήσει μεγάλη περιουσία, βασισμένη επάνω στην σκληρή εργασία άλλων. Ο καρπός της άδικης καταπάτησης των περιουσιακών στοιχείων των άλλων υπήρξε η ενοχή.

Όπου και εάν θα κοίταζε μέσα στο σπίτι του, έβλεπε τους καρπούς της αδικίας και της σκληρότητάς του. Τα αποκτηθέντα αρχίζουν να τον καταδικάζουν και προοδευτικά αφυπνίζουν την καρδιά του.

Εκείνη τη στιγμή, τα νέα της άφιξης του Ιησού στην πόλη φθάνουν. Όλοι οι χωριανοί τρέχουν για να δουν τον Υιόν του Δαβίδ. Μέσα σε ελάχιστο χρόνο οι στενοί δρόμοι της Ιεριχούς κατακλύζονται από όχλους, που έσπρωχναν ο ένας τον άλλον με την ελπίδα να δουν τον Μεγάλο Προφήτη.

Ο Ζακχαίος, επίσης θέλησε να δει τον Ιησού. Προσπάθησε να τον πλησιάσει, αλλά ήταν αδύνατον. Ακόμα και η υψηλή κοινωνική του θέση καθόλου δεν τον ωφέλησε. Η προσοχή των ανθρώπων ήταν στραμμένη προς τον Ιησούν και αγνοούσαν τον αρχιτελώνη. Όμως, ο Ζακχαίος δεν τα βάζει κάτω. Τρέχοντας, αναβαίνει επάνω σε μία συκομουριά, για να δει καλύτερα τον Ιησού. Όταν ο Ιησούς πλησίασε, κοίταξε προς τα επάνω και βλέποντας τον Ζακχαίο του λέγει: 'Ζακχαίε, κατέβα, διότι, σήμερα, θα μείνω μαζί σου στο σπίτι σου' (Λουκά 19:5). Γεμάτος από χαρά και έκπληξη, ο Ζακχαίος, κατεβαίνει και υποδέχθηκε τον Ιησού. Αλλά αυτό δεν ήταν το τέλος. Δημόσια αναγνωρίζει τα προηγούμενα λάθη του και υπόσχεται να επιδιορθώσει δίδοντας την μισή του περιουσία στους φτωχούς και, εάν είχε

αδίκησε κάποιον, θα τα ανταπέδιδε τετραπλά (Λουκά 19:8).

Αυτή η ειλικρινή έκφραση μετανοίας του Ζακχαίου, εξασφάλισε σ' αυτόν και στην οικογένειά του την σωτηρία.

Μέσα από την ζωή του Ζακχαίου μπορούμε να δούμε μία ανταύγεια της δικής μας ζωής. Κάθε άνθρωπος, άνδρας ή γυναίκα, νέος ή ηλικιωμένος, επιθυμεί να έχει πλήρη γνώση και άμεση με τον Δημιουργό του. Ο άνθρωπος επιθυμεί να ικανοποιήσει τις υλικές και τις πνευματικές του ανάγκες. Δεν υπάρχει άνθρωπος επάνω στη γη που δεν επιθυμεί να έχει σχέση με τον Θεό. Αναζητά να τον συναντήσει, αλλά λόγω της αμαρτίας, που προξενεί την αποξένωση μεταξύ ανθρώπου και Θεού, η συνάντηση καθίσταται αδύνατος. Η αμαρτία στέκεται ως το εμπόδιο μεταξύ του Δημιουργού και του πλάσματός Του. Γι' αυτό τον λόγο, ο Υιός του Θεού ήλθε στη γη για να καταστρέψει αυτό το εμπόδιο και να επανενώσει την σχέση μεταξύ του Δημιουργού και του ανθρώπου.

Ο άνθρωπος αδυνατούσε να σώσει τον εαυτόν του και γι' αυτό τον λόγον ο Θεός στέλνει τον Μονογενή Του Υιό, ώστε όποιος θα πιστεύσει σ' Αυτόν, να μη χαθεί, αλλά να έχει ζωή αιώνιο (Ιωάν. 3:16).

Ο απώτερος σκοπός του Ιησού ήταν να αναζητήσει και να βρει το χαμένο πρόβατο. Δεν ήρθε μόνον για τους δικαίους, αλλά για τους αμαρτωλούς. Δεν ήρθε για να θεραπεύσει τους υγιείς, αλλά τους ασθενείς. Ήρθε για να ελευθερώσει τους αιχμαλώτους και να δώσει ζωή.

Τί μπορεί να πει ο άνθρωπος; Ότι είναι χωρίς αμαρτία και δεν χρειάζεται να σωθεί; Ποιός άνθρωπος μπορεί να διακηρύξει ότι έχει σωθεί με τη δική του δικαιοσύνη και ότι δεν έχει ανάγκη από τη Θυσία του Κυρίου;

Όταν ο Ιησούς Χριστός ήρθε στην Ιεριχώ, είχε ένα σκοπό, να σώσει τον Ζακχαίο και να τον καταστήσει αιώνιο παράδειγμα αληθινής μετανοίας.

Ο Ζακχαίος, έκπληκτος μπροστά στην αγάπη του Κυρίου και θαυμάζοντας την θεία παρουσία, αισθάνθηκε την καρδιά του να μαλακώνει. Είδε ξεκάθαρα την αξιολύπητη κατάστασή του και αναγνώρισε τα σφάλματα και τις άδικες πράξεις του. Το αποτέλεσμα αυτής της διαφώτισης υπήρξε η έκφραση μετανοίας. Όμως, εκείνος προχώρησε ένα βήμα περισσότερο. Όχι μόνον αναγνώρισε τα λάθη του, αλλά επιθυμεί να τα διορθώσει. Δεν έμεινε στο να υποδεχτεί τον Κύριο στο σπίτι του, αλλά θέλησε να αποκαταστήσει τη σχέση του με τον Θεό και τον συνάνθρωπό του. Γι' αυτό, δίδει την μισή του περιουσία στους φτωχούς και, όσους είχε αδικήσει, θα τους ανταπέδιδε τετραπλά (Λουκά 19:8).

Ο Ζακχαίος είναι και θα παραμείνει ένα αιώνιο παράδειγμα μετανοίας. Είναι καθήκον μας να μιμηθούμε την παραδειγματική μετάνοια του Ζακχαίου.

Η συνάντηση του Ζακχαίου με τον Χριστό υπήρξε μία προσωπική συνάντηση. Πρόσφερε μία ευκαιρία να συναντηθεί η Αγιότητα του Θεού με τον αμαρτωλό άνθρωπο. Μπροστά στην Αγιότητα του Θεού, η αμαρτία δεν έχει που να σταθεί.

Το αποτέλεσμα αυτής της προσωπικής σχέσης μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού είναι η σωτηρία του ανθρώπου. Ο άνθρωπος αγιάζεται από την Χάρη του Θεού. Και, αυτός ο αγιασμός επιτυγχάνεται μέσα στην Αγία Εκκλησία, που είναι το Σώμα του Χριστού. Έξω από την Εκκλησία δεν υπάρχει σωτηρία. Η σωτηρία έρχεται όπου υπάρχει μετάνοια.

Ο Χριστός ήρθε για να σώσει και να αποκαταστήσει την πεσμένη εικόνα του Θεού, που ο άνθρωπος αμαύρωσε μέσον της αμαρτίας.

Οφείλομε και εμείς να επιδείξουμε ειλικρινή μετάνοια για τα σφάλματά μας και διά της μετανοίας και της Χάριτος του Χριστού να λάβουμε τη συγχώρηση των αμαρτιών μας μέσον του Ιερού Μυστηρίου της Ιεράς Εξομολογήσεως. Αμήν.

Υπό Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αντινόης κ.κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

**Ορθόδοξο Φυλλάδιο Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου, Lanham
26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2014**

[Δείτε την ιστοσελίδα του Μητροπολίτου πατώντας εδώ](#)

Πηγή: impantokratoros.gr